

се спрѣла, обърнала се, погледала, като че ли искала да имъ каже „довиждане“ и си тръгнала кротко, кротко.

— Е-хе-е? Значи тя се престорила на умрѣла! — завикаха въ единъ гласъ всички деца.

— Да, престорила се и още какъ. Виждате ли, колко е хитроумна, съобразителна, безстрашна и търпелива Кума Лиса? Това никое други животно не е въ състояние да направи.

Разкажитѣ на дѣдо Нейко бѣха привлѣкли вниманието и на възрастнитѣ, та групата около него бѣше станала голѣма.

— Има и други случаи, когато Кума Лиса проявява страшно нахалство и чудно безстрашие. Нали помните, — обърна се дѣдо Нейко къмъ възрастнитѣ, — когато преди нѣколко години открадна пѣтела отъ ржцетѣ на Михо?

Всички мѣже се изсмѣха при спомена на тази случка.

— Разкажи ни, разкажи ни, — викаха децата.

— Какво да ви разкажа. — Това го знае цѣло село. Отидохме на ловъ за лисици рано, рано. Завардихме нѣколко пѣтеки, по които предполагахме, че лисицитѣ се връщатъ отъ лозята. Нали е голѣма любителка Кума Лиса и на вкусно и зрѣло грозде! А за да привлѣче вниманието ѝ, Михо бѣше взелъ най-голѣмия и най-гласовитѣ пѣтелъ отъ своя курникъ, та като го притиска и той крѣка, лисицата да дойде на гласа му. По едно време чухме, че пѣтелътъ започна силно да крѣка. Гледаме, една едра кумичка изкочи точно срещу Михо. Той спрѣ за мигъ, остави пѣтела, за да вземе пушката си. А краката на пѣтела били развързани. Той хвъркна съ крѣсъкъ срещу Кума Лиса. Тя се спусна, грабна го и бѣжъ. А Михо се така смути отъ тази неочаквана случка, че даже не успѣ да грѣмне. Отъ тогава и до сега той горкиятъ не смѣе да заговори за лисици.

— Е-е-й! . . — чудѣха се децата.

— Да, виждате ли, какво значи нахалство и безстрашие? А да ви кажа и другъ случай. Виждате ли тази кожа? — Нѣма заденъ кракъ. Тая Кума Лиса хванахъ съ капанъ. Отивамъ една сутринъ да видя има ли нѣщо въ капана. Гледамъ, шава кумичката жива още. Колкото по-приближавамъ, толкова по-ясно виждамъ, че е уловена само за единия заденъ кракъ. Като ме видѣ, започна да квичи и все по-силно да се блѣска и дърпа. А, като разбра, че не ще може се откопчи, обърна се и предъ очитѣ ми прегриза крака си. И на три крака побѣгна. Грѣмнахъ съ пушката и тя се преметна. Да, такова безстрашие и такава храбростъ сж за очудване.

